

gjør sig gjældende. Vi have vedtaget en Lov om en Examinationscommission for Skolelærere, og vi have bestemt, at alle Seminarister skulle examineres af denne, for at Statsseminarierne og de private Seminarier i saa Henseende kunne stilles lige. Saalænge imidlertid Staten saagodtsom giver Alle fri Underviisning, medens derimod Gjæerne af private Seminarier maae kræve den Betaling, som er nødvendig, for at saadanne Væreanstalter kunne bestaae — og jeg skal oplyse, at, efter hvad der er mig bekjendt, er Betalingen paa vort største Fri-seminarium 75 Rd. om Aaret — saa er en saadan Eigestilling ikke tilstede. Det bør endelig endnu erindres, at der her er Tale om en Underviisning, som sigter til at uddanne Embedsmænd, og ikke ligefrem om Folkeoplysning. Naar Udvalgets Mindretal af disse Grunde har stillet dette Forslag, saa har det dog ikke ganske kunnet slutte sig til den Indstilling, som det andet Udvalg i Skrivelsen Nr. 15 har fremsat. Vi mene nemlig, at den Forhøielse, som i denne Skrivelse foreslaaes, vil være for stor. Skrivelsen gaaer ud paa, at Halvdelen af nye indtrædende Seminarieelever skulde betale 60 Rd. aarligt, en Fjerdedeel 30 Rd. og en Fjerdedeel skulde have aldeles fri Underviisning. Vi mene, at dette er en vel stærk Forhøielse. For det Første er der, hvis jeg ikke tager feil, nogle Personer, hvem der er givet fuldstændig fri Underviisning, og navnlig gjælder dette nok om Skolelærersønner. Jeg har ikke kunnet finde nogen bestemt Lovhjemmel derfor, men jeg troer nok, at det er Tilfældet, og i saa Fald er det Noget, Mindretallet ikke vil røre ved, en Rettighed, som man ikke vil fratage Bedkommende. Hvad den øvrige Tilgang til Seminarierne angaaer, meente vi, at naar en Trediedeel betalte 50 Rd., en Trediedeel 25 Rd., og en Trediedeel fik i det Hele fri Underviisning, vilde Forhøielsen være passende. Jeg forventer, at det andet Udvalg vil udtale sin Tilslutning hertil, og naar Forslaget derefter vedtages, vil der ganske vist ikke være nogen Forpligtelse for Ministeren til at skaffe en Forhøielse i Indtægten af 2,000 Rd. — thi denne Sum er selvfølgelig aldeles calculatørist og rimeligvis altfor høi —, men en

Forpligtelse til at forhøie Betalingen i Fremtiden i Overensstemmelse med, hvad der saaledes var vedtaget. — Forslaget under Nr. 38 gaaer ud paa at rette et Udkryk, der nok kan passe i et Lovforslag, men ikke i en Lov. — Vi komme dernæst til Forslaget under Nr. 55 til § 25, som gaaer ud paa en ny Bevilling af 4,000 Rd. til den saakaldte Kirkecommission, til hvilken der desuden paa Tillægsbevillingsloven er forlangt et Beløb af samme Størrelse. Udvalget foreslaaer under Nr. 56 at nedsætte dette Beløb til det Halve. Jeg skal tillade mig at minde om, at Forslaget til en Bevilling af 5,000 Rd. til en saadan Commission her i Thinget kun blev vedtaget med 43 imod 42 Stemmer. Jeg havde i Udvalget stillet Forslag om, at Summen skulde nedsættes til det Halve, men jeg tog det tilbage, fordi den daværende Minister erklærede, at vel kunde han maafee lade sig nøie med denne Sum, men at han dog helst vilde have det hele Beløb til Raadighed for en Sikkerheds Skyld. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. N. Hansen) stillede et Forslag om, at Summen skulde nedsættes til 3,000 Rd., men det forkastedes. Man gik saaledes fra flere Sider ud fra, at det var heldigt, om Summen ikke var saa stor, thi man vidste, at, saalænge Commissionen sad, vilde al virkelig Lovgivning standse, og man syntes da, at den Tid, hvori det Hele saaledes skulde staae hen, ikke burde være for lang. Jeg troer nu nok, at, efter hvad der saaledes var gaaet forud for Vedtagelsen, maatte man vide, at der var Mange, navnlig her i Salen, der ansaae disse Penge for mindre godt anvendte, og at der altsaa vilde være Mange, der ikke vilde være ganske villige til at bevilge endnu Mere dertil, og jeg troer derfor, at der for alle Bedkommende maatte fra først af være en meget stærk Opfordring til at indrette det Hele saaledes, at det bevilgede Beløb saavidt muligt, ialfald med en mindre Overskridelse, kunde staae til. Men

Rettelser.

Sp. 5011, Lin. 8 f. n.: „som nu“, l.: „som den indtættede Sum“.